

Drakonoší výprava 11. - 13. 03. 2022

Tak jsme se sešli v Kostelci na nádraží. Bez větších problémů jsme všichni našli respirátory do vlaku. V Jihlavě jsme přestoupili a už jsme mířili do Přímělkova. Cestou na chatu se to Honzovi zdálo málo dobrodružné, a tak jsme to vzali přes hustý smrkový les. Všichni najednou ztichli a mohli jsme v klidu pokračovat dál na chatu. Na chatě už na nás čekal Vítek, který tam už od rána topil, aby nám tam bylo teploučko. Po příchodu jsme se šli nahoru ubytovat, a pak už jsme pádili na první bojovku, která spočívala v plnění kotoučů dřevem, abychom si mohli udělat oheň a opéct špekáčky a chleba k večeru. Oheň jsme rozdělávali tak, že Míša donesl žhavé polínko z krbu. Děti vytáhly ošturáky, Vítek vytáhl kytaru a užívali jsme si oheň. Když už nám i u ohně začala být zima, tak jsme se přesunuli do chaty, kde jsme začali hrát různé hry. První hra byla Městečko Palermo a poté jsme hráli i deku, nebo Kevina. Nakonec jsme ale nejdéle hráli na schovávanou. Sami jsme nečekali, ale čím déle jsme hráli, tím lepší schovky jsme vymýšleli, Kiki jsme například celou schovali do batohu. Schovka nás bavila tak dlouho, že už jsme po ní šli rovnou spát.

Ráno hned jak vysvitlo sluníčko, začala Jůla s otázkou, kdy už jako budeme vstávat. Vítek tedy vstal, zavřel okenice a spali jsme až do devíti. Ráno jsme v rámci rozcvičky opět šli na naší oblíbenou bojovku. Každá družina, tedy každá dvojice vyfasovala kotouč a kdo ho dřív naplnil ten vyhrál. Po návratu jsme si vyzkoušeli rozdělání ohně v krbu a šli jsme na snídani. K snídani nám holky připravili rohlíky s máslem a Honza zjistil, že v jednom rohlíku je ukryta zpráva. Hned po snídani se tedy děti pustili do luštění a zanedlouho našli mapu s body po okolí, kde najdou části další zprávy. Tak jsme se převlíkli a vydali na cestu. Po nalezení všech částí jsme zjistili, že dále musíme jít po fáborkách, které nás vedli nebezpečnou divočinou s různými překážkami. Nakonec jsme se po fáborkách dostali až k hradu Rokštejn, kde jsme našli další zprávu, která nám řekla, že máme v hradě schované suroviny na oběd. V hradu už čekal Míša a Vítek s rozdělaným ohněm, aby nám tedy mohli uvařit oběd. Během vaření jsme stihli ztratit tenisák, který tam asi je až dodnes. K obědu jsme měli výborný guláš a když jsme byli po jídle, tak jsme sbalili a vydali zpět na chatu na poledňák, po kterém jsme té energie měli ještě méně než předtím. Po poledňáku jsme dali rychlou sváču a šli jsme opět hrát na schovku, tentokrát ale venku. Všechny to tak moc bavilo, že jsme hráli až do setmění. Po setmění jsme zase rozdělali oheň, abychom si opekli zbytek rohlíků a chlebů. Po této druhé sváče jsme zamířili dovnitř, kde jsme si začali pod vedením Káti opakovat uzle. Všichni byli tak šikovní, že jsme ještě před spaním stihli i pár her a před spaním nám ještě Míša udělal večeři, po které se všichni oblízovali až za ušima. Pak už se ale opravdu šlo spát. Tentokrát jsme se ale poučili a okenice zavřeli už večer.

Ráno jsme tedy opět vstávali až v devět a naposled jsme šli na naší oblíbenou kotoučovou bojovku. Po snídani jsme se pustili do úklidu, který nám díky velkým zkušenostem ojtrů šel jedna báseň. Po úklidu jsme dojedli poslední zbytky jídla – tentokrát mandarinky a pomalu jsme vyrazili na cestu na vlak. Na zastávce jsme ještě dali tatranky a pak už jsme pouze nastoupili do vlaku a jeli zpátky domů...

Jak řekla Kiki: „Ty jo já bych tady byla nejradši třeba týden.“

Vítek a Míša